

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 7. januar 2025

Sag BS-32125/2024-HJR
(1. afdeling)

Kristelig Fagforening som mandatar for A
(advokat Bjørn Holtze, beskikket)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Jacob Pinborg)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 4. afdeling den 27. maj 2024 (BS-45070/2022-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs, Lars Apostoli, Rikke Foersom og Peter Mørk Thomsen.

Påstande

Kristelig Fagforening har som mandatar for A gentaget sin påstand om, at Ankestyrelsens afgørelse af 18. november 2021 hjemvises til fornyet behandling.

Ankestyrelsen har påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

A kom den 3. juli 2018 til skade på sit arbejde. Skaden blev anmeldt til arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring.

Parterne er enige om, at A som følge af generne fra arbejdsulykken gik på efterløn på et tidligere tidspunkt, end han ellers ville have gjort, og at han dermed gik glip af en skattefri efterlønspræmie på 53.664 kr. årligt.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf i august 2020 afgørelse om bl.a. As tab af erhvervsevne som følge af arbejdsulykken. Den mistede efterlønspræmie indgik ikke i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastsættelse af erhvervsevnetabsprocenten efter dagældende arbejdsskadesikringslovs § 17, men alene ved fastsættelsen af årslønnen efter § 24.

A påklagede afgørelsen til Ankestyrelsen og gjorde i den forbindelse gældende, at den mistede efterlønspræmie skulle medregnes også ved fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten.

Ankestyrelsen stadfæstede den 18. november 2021 Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse i overensstemmelse med sin praksis, jf. principmeddelelse 2-20. Sagen for Højesteret angår, om der er grundlag for at tilsidesætte denne praksis, således at As mistede efterlønspræmie skal indgå i fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten efter § 17.

Efter dagældende arbejdsskadesikringslovs § 17, stk. 1, har tilskadekomne ret til erstatning for tab af erhvervsevne, når arbejdsskaden har nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Det fremgår af § 17, stk. 2, at der ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Højesteret finder, at mistet efterlønspræmie ikke har betydning for vurderingen af tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, og at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens praksis om, at sådan præmie ikke skal indgå ved fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten efter dagældende arbejdsskadesikringslovs § 17.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Ved fastsættelse af sagens omkostninger har Højesteret lagt vægt på navnlig sagens karakter, parternes interesse i sagen og advokatarbejdets omfang.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal statskassen betale 40.000 kr. til Ankestyrelsen.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.